

ارزیابی عملکرد معاونت بهداشتی دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی کشور بر اساس مدل تعالی سازمانی EFQM ۱۳۸۹

چکیده:

مقدمه: مدل های تعالی با پوشش دادن همه عوامل موثر بر بهبود کمی و کیفی عملکرد سازمانی، امکان خودارزیابی را در قالب اصولی و نظام مند در چارچوب مدیریت کیفیت جامع به منظور شناسایی نقاط قوت و زمینه های نیاز به بهبود فراهم می نمایند. این مطالعه به منظور ارزیابی عملکرد حوزه ستادی معاونت بهداشتی دانشگاه های علوم پزشکی کشور با مدل EFQM انجام گرفت.

روش پژوهش: این مطالعه کاربردی بوده که به صورت مقطعی در بین سال های ۱۳۸۸ - ۱۳۸۹ انجام گرفت. از ۴۱ دانشگاه علوم پزشکی کشور، ۱۳ دانشگاه به روش نمونه گیری آسان به صورت تصادفی منظم انتخاب شدند. در هر ۱۳ دانشگاه منتخب ابتدا یک مطالعه مقدماتی انجام و با ارائه نتایج آن نزد مسئولان معاونت بهداشت وزارت متبع، موافقت اجرای کارگاه های آموزشی به منظور آموزش مدل تعالی سازمانی و خودارزیابی با آن اخذ و با تامین منابع مالی از محل اعتبارات متمرکز، یک کارگاه کشوری و متعاقب آن یک کارگاه دانشگاهی در هر کدام از ۱۳ دانشگاه های منتخب برگزار و عملکرد سازمانی با رویکرد کارگاهی مدل EFQM^۱ در ۳۲ معیار، ۳۲ زیرمعیار و نکات راهنمای وابسته به آن با ۱۰۰۰ امتیاز بر اساس منطق رadar، ارزیابی و در نرم افزار Excel با شاخص های مرکزی و پراکنده و استفاده از آزمون های پیرسون، اسپیرمن و کراسکل والیس بر اساس تیپ بندی دانشگاه ها مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: امتیاز ارزیابی دانشگاه های مورد مطالعه بین ۴۰۰ - ۲۰۰ بوده که ۳ دانشگاه (۲۳٪) امتیاز بین ۲۰۱ تا ۲۵۰، ۶ دانشگاه (۴۶٪) امتیاز بین ۲۵۱ تا ۳۰۰، ۳ دانشگاه (۲۳٪) امتیاز بین ۳۰۱ تا ۳۵۰ و تنها ۱ دانشگاه (۸٪) امتیاز بالاتر از ۳۵۰ را کسب نمودند. در کلیه دانشگاه ها امتیاز بخش توانمندسازها بیش از بخش نتایج بوده و در کل ۱۳ دانشگاه ۶۲٪ از کل امتیاز متعلق به توانمندسازها و ۳۸٪ مربوط به بخش نتایج و حداقل فاصله بین بخش توانمندسازها و نتایج ۱۹,۴ و حداقل ۱۰۲,۵ امتیاز بوده است. آزمون پیرسون نشان داد بین امتیازات حاصله بخش توانمندسازها و کل امتیازات ($P=0.002$, $R=+0.667$) و بین امتیازات حاصله بخش نتایج و کل امتیازات ($P=0.001$, $R=+0.667$) همبستگی مثبت قوی وجود داشت. با آزمون کراسکل والیس بین امتیازات حاصله در بخش توانمندسازها ($P=0.417$)، کل مدل ($P=0.267$) و تیپ بندی دانشگاه ها تفاوت معنی دار وجود نداشت.

حداقل، حداقل و متوسط امتیاز کسب شده ۹ معیار اصلی مدل تعالی در کل ۱۳ دانشگاه به ترتیب عبارتند از: رهبری ۲۹,۴، ۴۳,۵، ۳۶,۷، ۴۳,۵، استراتژی ۳۶,۴، ۴۵,۲، ۲۵,۳، کارکنان ۳۶,۱، ۴۳,۱، ۲۶,۱، ۳۳,۵، شرکت ها و منابع ۴۲,۹، ۲۲، فرایندها، محصولات و خدمات ۱۸، ۴۶,۱، ۳۲,۲، نتایج مشتری ۱۶,۴، ۳۰,۱، ۷,۸، نتایج کارکنان، ۱۴,۸، ۲۶,۳، ۷,۱، نتایج جامعه ۴,۳، ۲۰,۶ نتایج کلیدی عملکرد ۴۱,۲، ۱۰۳,۳، ۶۳,۳. آزمون پیرسون نشان داد از بین امتیازات معیارهای ۵ گانه بخش توانمندسازها فقط بین امتیازات معیار شرکا و منابع و امتیازات معیار فرایندها، محصولات و خدمات همبستگی مثبت قوی وجود داشت ($P=0.005$, $R=+0.590$). همچنین بین امتیازات معیار کارکنان از بخش توانمندسازها و امتیازات معیار نتایج جامعه از بخش نتایج همبستگی مثبت ضعیف وجود داشت ($P=0.028$, $R=+0.462$).

آزمون پیرسون نشان داد از بین معیارهای ۴ گانه بخش نتایج بین امتیازات معیار نتایج کارکنان و نتایج جامعه همبستگی مثبت قوی وجود داشت ($P=0.002$, $R=+0.641$). همچنین بین امتیازات معیار نتایج جامعه و امتیازات کل بخش نتایج همبستگی مثبت ضعیف وجود داشت ($P=0.028$, $R=+0.462$) و بین امتیازات معیار نتایج کلیدی عملکرد و امتیازات کل بخش نتایج همبستگی مثبت قوی وجود داشت ($P=0.001$, $R=+0.692$).

¹ - European Foundation for Quality Management

ضمناً بين امتيازات نتائج كليدي عملكرد و كل امتيازات حاصله در مدل همبستگي مشبت ضعيف وجود داشت ($P=0.010$, $R=0.538$). با آزمون كراسكل واليس بين امتيازات حاصله بر اساس معيارهای اصلی، زير معيارها و تيپ بندی دانشگاه ها تفاوت معنی دار نداشت ($P>0.05$).

متوسط امتيازات كسب شده براساس عناصر منطق رادار در بخش توانمندسازها ۴۲٪ مربوط به رو يك ر، ۳۶٪ مربوط به جاري سازى و ۲۳٪ مربوط به ارزيبابى و اصلاح و در بخش نتائج از ۱۳/۲٪ در محدوده و تناسب تا ۶/۳٪ علت يك سير نزولی داشته است. با آزمون كراسكل واليس بين امتيازات حاصله بر اساس عناصر منطق رادار و تيپ بندی دانشگاه ها تفاوت معنی دار نداشت ($P>0.05$).

نتيجه گيري: يافته های مطالعه حاضر نشان می دهد دانشگاه های مورد مطالعه بين سازمان های مبتدی و سازمان های بهبود يافته قرار دارند. نظر به امتيازات دانشگاه های مورد مطالعه که با امتيازات تائيid شده سازمان های نظام سلامت ايران در فرایند اخذ جاييزه ملي بهره وري و تعالي سازمانی ايران در طول سال های ۸۹ - ۱۳۸۶ فاصله زيادي ندارد، پيشنهاد می گردد دانشگاه های مورد مطالعه با بهره وري مندى از مدل تعالي سازمانی نسبت به استقرار و پياده سازي مديريت جامع كيفيت اقدام و با بهبود عملكرد و افزایش رضایت ذي نفعان امتيازات خود را ارتقاء و در فرایند اخذ جاييزه ملي بهره وري و تعالي سازمانی اiran شركت نمایند.

كلمات كليدي: ارزيبابى عملكرد، تعالي سازمانی، مدل EFQM، دانشگاه های علوم پزشكى